

723**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 19 kwietnia 2004 r.

w sprawie sposobu postępowania z substancjami niedozwolonymi, pozostałościami chemicznymi, biologicznymi, produktami leczniczymi i skażeniami promieniotwórczymi u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego²⁾

Na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz substancji niedozwolonych objętych badaniami kontrolnymi, zwanych dalej „badaniami”;
- 2) zakres badań, rodzaj, wielkość i sposób pobierania próbek;
- 3) sposób postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych lub przekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt i środkach żywienia zwierząt;
- 4) sposób dokumentowania wykonywanych czynności;
- 5) sposób postępowania w zakładach w związku z monitorowaniem substancji niedozwolonych lub pozostałości, o których mowa w pkt 3.

§ 2. Wykaz substancji niedozwolonych objętych badaniami jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Zwierzęta oraz produkty pochodzenia zwierzęcego bada się na obecność substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych.

2. Badaniom poddaje się wydaliny, płyny ustrojowe, tkanki i narządy, produkty pochodzenia zwierzęcego oraz wodę przeznaczoną do pojenia zwierząt i środki żywienia zwierząt.

3. W przypadku substancji, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy A, badania prowadzi się w celu stwierdzenia stosowania substancji niedozwolonych lub stosowania substancji dozwolonych niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej³⁾ i przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

4. W przypadku substancji, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy B, badania prowadzi się w celu stwierdzenia nieprzekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych oraz zanieczyszczeń chemicznych i innych zanieczyszczeń.

5. Zakres badań, gatunki zwierząt, minimalne liczby pobieranych próbek produktów pochodzenia zwierzęcego oraz minimalne liczby zwierząt, od których pobiera się próbki, są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Rodzaje i wielkości próbek pobranych do badań są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Probki od zwierząt pobiera się w przypadku wystąpienia:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają do prawa polskiego postanowienia dyrektywy 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 125, z 23.05.1996 r.), decyzji 97/747/WE z dnia 27 października 1997 r. ustanawiającej poziomy i częstotliwość pobierania próbek przewidzianych przez dyrektywę 96/23/WE w sprawie kontroli niektórych substancji i ich pozostałości w niektórych produktach zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 303, z 6.11.1997 r.), decyzji 98/179/WE z dnia 23 lutego 1998 r. ustanawiającej szczegółowe zasady pobierania próbek do celów monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 65, z 5.3.1998 r.). Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

³⁾ Rozporządzenie 2377/90/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. określające procedurę Wspólnoty dla ustalenia maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 224, z 18.08.1990 r.), dyrektywa 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w chowie zwierząt niektórych substancji o działaniu hormonalnym lub tyreostatycznym oraz substancji beta-agonistycznych (Dz. Urz. WE L 125, z 25.05.1996 r.), dyrektywa 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 125, z 23.05.1996 r.), decyzja 99/879/WE z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wprowadzenia na rynek i aplikowania somatotropiny bydła (BTS) (Dz. Urz. WE L 331, z 23.12.1999 r.).

- 1) nadmiernej masy mięśniowej;
- 2) przebarwień, obrzęków i torbieli w miejscach, w których są najczęściej stosowane iniekcje;
- 3) śladów po iniekcji w tkance tłuszczowej wokół jelita prostego;
- 4) śladów po implantach;
- 5) nadmiernej tkanki tłuszczowej;
- 6) powiększenia tarczycy;
- 7) zmian w płucach o charakterze zapalnym;
- 8) przerostu mięśnia sercowego;
- 9) zmian zapalnych w układzie moczowym.

2. Próbkę do badań pobiera się od zwierząt w gospodarstwach i w rzeźniach, biorąc pod uwagę płeć, wiek, gatunek, stan zdrowia i kondycję zwierząt oraz systemu ich żywienia, programy profilaktyczne i lecznicze.

§ 6. 1. Każdą próbkę do badań bezpośrednio po pobraniu:

- 1) umieszcza się w oddzielnym opakowaniu;
- 2) znakuje się w sposób trwały i czytelny;
- 3) schładza się i zamraża, z wyłączeniem:
 - a) próbek krwi, jaj, miodu i środków żywienia zwierząt,
 - b) próbek do badań pozostałości antybiotyków, które przechowuje się w temperaturze od 0 do 4 °C, nie dłużej niż 30 godzin od czasu ich pobrania.

2. Każdą próbkę oznacza się siedmiocyfrowym numerem identyfikacyjnym, w którym:

- 1) pierwsza i druga cyfra oznaczają numer województwa;
- 2) trzecia i czwarta cyfra oznaczają numer powiatu;
- 3) piąta, szósta i siódma cyfra oznaczają kolejne numery pobranych próbek.

3. Próbkę przekazuje się do zatwierdzonego laboratorium niezwłocznie, nie później niż przed upływem 7 dni od dnia ich pobrania.

4. Próbkę transportuje się do zatwierdzonego laboratorium przy zachowaniu warunków, o których mowa w ust. 1.

§ 7. 1. Po pobraniu próbek w gospodarstwie sporządza się protokół z pobrania próbek oraz protokół kontroli pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych zawierający dane dotyczące tych gospodarstw.

2. Po pobraniu próbek w rzeźni sporządza się protokół z pobrania próbek i protokół z badania poubojowego zwierzęcia.

3. Protokół z pobrania próbek sporządza się w 3 egzemplarzach.

4. Protokół z pobrania próbek wraz z próbkami przekazuje się do zatwierdzonego laboratorium.

§ 8. Szczegółowe zasady pobierania próbek oraz metody analizy i sposób interpretacji wyników badań są określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

§ 9. W przypadku sprzecznych wyników badań, próbki przesyła się do krajowego laboratorium referencyjnego w celu przeprowadzenia badania rozstrzygającego.

§ 10. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono obecność substancji niedozwolonych, zatwierdzone laboratorium o fakcie tym powiadamia niezwłocznie właściwego powiatowego i wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza postępowanie wyjaśniające, obejmujące:

1) w przypadku gospodarstwa:

- a) kontrolę zwierząt w gospodarstwie, w tym zwierząt poszczególnych gatunków, ich płeć, wiek, kierunek użytkowania, oznakowanie — jeżeli dotyczy,
- b) sprawdzenie, czy nie ma śladów po implantach lub iniekcjach,
- c) sprawdzenie dokumentacji weterynaryjnej i zootechnicznej, ze szczególnym zwróceniem uwagi na rodzaj stosowanych produktów leczniczych, przyrost masy ciała zwierząt, zużycie środków żywienia zwierząt na kilogram przyrostu masy ciała tych zwierząt,
- d) sprawdzenie, czy w gospodarstwie nie ma produktów leczniczych, których stosowanie jest niedozwolone lub odbywa się bez kontroli lekarza weterynarii,
- e) pobranie próbek od reprezentatywnej grupy zwierząt oraz próbek środków żywienia zwierząt i wody do pojenia zwierząt lub wody, w przypadku ryb, w której były chowane, a następnie przekazanie ich do zatwierdzonego laboratorium;

2) w przypadku zakładu:

- a) kontrolę dokumentacji w celu ustalenia pochodzenia produktów, w których stwierdzono obecność substancji niedozwolonych,

⁴⁾ Decyzja 98/179/WE z dnia 23 lutego 1998 r. ustanawiająca szczegółowe zasady pobierania próbek do celów monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 65, z 5.3.1998 r.) i decyzja 2002/657/WE z dnia 12 sierpnia 2002 r. wdrażająca dyrektywę 96/23/WE dotyczącą wymagań dla metod analitycznych i interpretacji otrzymywanych wyników (Dz. Urz. WE L 221, z 17.08.2002 r.).

- b) pobranie próbek do badań, jeżeli produkty znajdują się w zakładzie,
- c) powiadomienie właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Handlowej i wojskowych organów weterynaryjnych, jeżeli produkty wysłano z zakładu,
- d) kontrolę w miejscu pochodzenia produktów.

3. Wyniki postępowania wyjaśniającego są przekazywane wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

4. Podejrzanych zwierząt, zidentyfikowanych i oznakowanych, oraz produktów pochodzących od lub ze zwierząt, do czasu uzyskania wyników badań powtórnie pobranych próbek, nie przemieszcza się bez zgody powiatowego lekarza weterynarii.

5. Niedopuszczalne jest umieszczanie na rynku zwierząt lub produktów, o których mowa w ust. 4.

6. W przypadku potwierdzenia obecności substancji niedozwolonych w powtórnie pobranych od reprezentatywnej grupy zwierząt próbkach, urzędowy lekarz weterynarii:

- 1) przeprowadza dodatkową kontrolę w gospodarstwie;
- 2) zwiększa częstotliwość badań przeprowadzanych w gospodarstwie przez okres co najmniej 12 miesięcy;
- 3) nakazuje ubój tych zwierząt, oddzielnie od pozostałych zwierząt, a następnie przekazanie ich tusz i narządów wewnętrznych do zakładu przetwarzającego materiał wysokiego ryzyka.

7. W przypadku potwierdzenia obecności substancji niedozwolonych w połowie lub większej liczbie pobranych próbek, urzędowy lekarz weterynarii, w uzgodnieniu z posiadaczem zwierząt, może nakazać ubój wszystkich podejrzanych zwierząt w gospodarstwie albo pobranie od nich próbek; czynności te wykonuje się na koszt posiadacza zwierząt.

8. Obecność w pobranych próbkach substancji, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy A, wykrytą przy użyciu metody rutynowej, potwierdza się przy zastosowaniu w zatwierdzonym laboratorium metody referencyjnej.

9. Jeżeli u posiadacza zwierząt wykryto substancje niedozwolone, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należące do grupy A lub grupy B1 i B2, substancje te zabezpiecza się.

§ 11. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono przekroczenie dopuszczalnego poziomu pozostałości chemicznych, biologicznych i produktów leczniczych, zatwierdzone laboratorium powiadamia o tym fakcie właściwego powiatowego i wojewódzkiego lekarza weterynarii.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza postępowanie wyjaśniające, które obejmuje:

1) w przypadku gospodarstwa:

- a) kontrolę zwierząt w gospodarstwie, w tym zwierząt poszczególnych gatunków, ich płeć, wiek, kierunek użytkowania, oznakowanie — jeżeli dotyczy,
- b) kontrolę dokumentacji weterynaryjnej i zootechnicznej, ze szczególnym uwzględnieniem danych dotyczących stosowania u zwierząt produktów leczniczych zawierających substancję wykrytą w wyniku badania,
- c) ustalenie sposobu wykorzystania produktów pochodzących od lub ze zwierząt, których umieszczanie na rynku jest niedopuszczalne;

2) w przypadku zakładu:

- a) kontrolę dokumentacji zakładu w celu ustalenia pochodzenia produktów, w których stwierdzono obecność pozostałości,
- b) pobranie próbek do badań, jeżeli produkty znajdują się w zakładzie,
- c) powiadomienie właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Handlowej i wojskowych organów weterynaryjnych, jeżeli produkty wysłano z zakładu,
- d) kontrolę w miejscu pochodzenia produktów.

3. O wynikach postępowania wyjaśniającego powiatowy lekarz weterynarii informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii.

4. Jeżeli w wyniku postępowania wyjaśniającego w gospodarstwie nie ustalono przyczyny przekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych, powtórnie pobiera się próbki od zwierząt i przesyła do zatwierdzonego laboratorium.

5. Jeżeli powtórne badanie potwierdziło przekroczenie dopuszczalnego poziomu pozostałości produktów leczniczych, zwierzęta, zidentyfikowane i oznakowane, nie powinny opuszczać gospodarstwa do czasu upływu okresu karencji właściwego dla substancji farmakologicznie czynnej, zawartej w tym produkcie leczniczym.

6. W przypadku stwierdzenia, że nie przestrzegano okresów karencji danego produktu leczniczego, przez okres co najmniej 6 miesięcy zwiększa się częstotliwość badań w gospodarstwie.

7. W przypadku stwierdzenia przekroczenia dopuszczalnych poziomów pozostałości zanieczyszczeń chemicznych i innych zanieczyszczeń, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, należących do grupy B, a w szczególności metali, pestycydów i polichlorowanych bifenyli, wyniki badań przekazuje się Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Handlowej i wojskowym organom weterynaryjnym oraz przez okres co najmniej 6 miesięcy zwiększa się częstotliwość badań w gospodarstwie.

§ 12. 1. Urzędowy lekarz weterynarii w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia w rzeźni:

- 1) podawania zwierzętom substancji niedozwolonych:
 - a) nakazuje ubój tych zwierząt oddzielnie od pozostałych zwierząt,
 - b) zatrzymuje ich tusze i narządy wewnętrzne w celu pobrania próbek,
 - c) nakazuje przekazanie tusz i narządów wewnętrznych zwierząt, od których pobrano próbki, do zakładu przetwarzającego materiał wysokiego ryzyka — w przypadku potwierdzenia lub obecności substancji niedozwolonych w próbkach, o których mowa w lit. b;
- 2) nieprzestrzegania u zwierząt okresu karencji danego produktu leczniczego:
 - a) ustala termin uboju tych zwierząt z uwzględnieniem czasu upływu okresu karencji właściwego dla substancji farmakologicznie czynnej zawartej w produkcie leczniczym albo
 - b) nakazuje ubój tych zwierząt przed upływem okresu karencji właściwego dla substancji farmakologicznie czynnej zawartej w tym produkcie leczniczym.

2. W przypadku gdy nie jest możliwe przetrzymanie zwierząt w rzeźni do czasu upływu okresu karencji przy zachowaniu warunków zgodnych z przepisami o ochronie zwierząt, tusze i narządy wewnętrzne zabezpiecza się do czasu uzyskania wyników badań.

§ 13. 1. Badaniom pozostałości skażeń promieniotwórczych radioizotopami cezu poddaje się mięso z bydła, świń, owiec, zwierząt łownych, drobiu oraz ryby, jaja kurze i mleko krowie.

2. Do badań, o których mowa w ust. 1, pobiera się losowo co kwartał w każdym województwie po 3 próbki o masie 1 kilograma, pochodzące z gospodarstw lub zakładów.

3. Wojewódzcy lekarze weterynarii sporządzają zestawienia wyników przeprowadzonych badań skażeń promieniotwórczych i przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku kalendarzowego za rok poprzedni.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i
Rozwoju Wsi z dnia 19 kwietnia 2004 r. (poz. 723)

Załącznik nr 1**WYKAZ SUBSTANCJI NIEDOZWOLONYCH OBJĘTYCH BADANAMI**

1. Grupa A — substancje wykazujące działanie anaboliczne oraz substancje, których stosowanie u zwierząt jest niedozwolone:
 - 1) stilbeny, pochodne stilbenów oraz ich sole i estry;
 - 2) substancje tyreostatyczne;
 - 3) sterydy;
 - 4) laktony kwasu rezorcynowego, w tym zeranol;
 - 5) beta-agoniści;
 - 6) substancje farmakologicznie czynne, które są określone w załączniku nr 4 rozporządzenia 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. określającego procedurę Wspólnoty dla ustalenia maksymalnych limitów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 224, z 18.08.1990 r.).
2. Grupa B — produkty lecznicze, w tym substancje niedozwolone, które mogą być użyte do celów weterynaryjnych, zanieczyszczenia chemiczne oraz inne zanieczyszczenia:
 - 1) substancje przeciwbakteryjne, w tym antybiotyki, sulfonamidy, chinolony;
 - 2) inne produkty lecznicze:
 - a) leki przeciwwrobacze,
 - b) kokcydiostatyki i nitroimidazole,
 - c) karbaminiany i pyretroidy,
 - d) neuroleptyki,
 - e) niesterydowe leki przeciwzapalne,
 - f) inne substancje farmakologicznie czynne;
 - 3) zanieczyszczenia chemiczne i inne zanieczyszczenia:
 - a) pestycydy chloroorganiczne i polichlorowane bifenyle (PCB),
 - b) pestycydy fosforoorganiczne,
 - c) pierwiastki toksyczne,
 - d) mikotoksyny,
 - e) barwniki,
 - f) inne.

Załącznik nr 2**ZAKRES BADAŃ, GATUNKI ZWIERZĄT, MINIMALNE LICZBY POBIERANYCH PRÓBEK PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO ORAZ MINIMALNE LICZBY ZWIERZĄT, OD KTÓRYCH POBIERA SIĘ PRÓBK****I. Bydło**

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się nie mniej niż 0,4 % wszystkich zwierząt poddawanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, według następującego podziału:
 - 1) grupa A: 0,25 %:
 - a) 50 % próbek pobiera się od żywych zwierząt w gospodarstwie, przy czym 25 % próbek badanych na obecność substancji należących do grupy A5 pobiera się jako próbki środków żywienia zwierząt, wody przeznaczonej do pojenia zwierząt,
 - b) 50 % próbek pobiera się po uboju w rzeźni;
 - 2) grupa B: 0,15 %:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,
 - c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,
 - d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.
2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6.

II. Świnie

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się nie mniej niż 0,05 % wszystkich świń poddawanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, według następującego podziału:
 - 1) grupa A: 0,02 %, przy czym próbki pobiera się w rzeźniach oraz dodatkowo pobiera się próbki wody przeznaczonej do pojenia zwierząt, środków żywienia zwierząt, wydalin lub innych próbek w gospodarstwach, z tym że na 100 000 świń poddawanych ubojowi w poprzednim roku kontroluje się co najmniej jedno gospodarstwo;
 - 2) grupa B: 0,03 %:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,
 - c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,
 - d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.
2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6. Pozostałe próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

III. Owce i kozy

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się nie mniej niż 0,05 % wszystkich mających nie więcej niż 3 miesiące życia owiec i kóz, poddawanych ubojowi w poprzednim roku kalendarzowym, według następującego podziału:
 - 1) grupa A: 0,01 %;
 - 2) grupa B: 0,04 %:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,
 - c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,
 - d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.
2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6. Pozostałe próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

IV. Koniowate

Badaniami kontrolnymi obejmuje się co najmniej 100 zwierząt. Próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

V. Drób

1. Badaniami na obecność wszystkich grup substancji obejmuje się kurczęta brojlery, kury, indyki, kaczki, gęsi, pobierając co najmniej jedną próbkę na 200 ton rocznej produkcji, przy co najmniej 100 próbkach dla substancji z grupy A i co najmniej 100 próbkach dla substancji z grupy B każdego gatunku drobiu, jeżeli roczna produkcja danego gatunku drobiu wynosi więcej niż 5 000 ton, według następującego podziału:
 - 1) grupa A: 50 %, przy czym jedną piątą próbek pobiera się w gospodarstwie;
 - 2) grupa B: 50 %:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,
 - c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,
 - d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.
2. Nie mniej niż 5 % ogólnej liczby próbek pobranych do badań na obecność substancji z grupy A bada się w celu stwierdzenia obecności substancji z każdej podgrupy: A1, A2, A3, A4, A5, A6.

VI. Ryby

1. Badaniami obejmuje się ryby z chowu lub hodowli, w tym hodowli morskich, pobierając nie mniej niż jedną próbkę na 100 ton rocznej krajowej produkcji, według następującego podziału:
 - 1) grupa A: jedna trzecia próbek, przy czym próbki pobiera się w gospodarstwie, od ryb na wszystkich etapach produkcji; w przypadku hodowli morskich próbki mogą być pobrane ze środków żywienia zwierząt, jeżeli nie jest możliwe pobranie próbek od ryb;
 - 2) grupa B: dwie trzecie próbek, przy czym próbki pobiera się w gospodarstwie lub w zakładzie przetwórczym, w hurtowniach, pod warunkiem że jest możliwe ustalenie gospodarstw, z których one pochodzą.
2. We wszystkich przypadkach próbki pobrane w gospodarstwach pochodzą z nie mniejszej ilości niż 10 % miejsc chowu lub hodowli ryb.
3. W razie potrzeby badaniami obejmuje się produkty akwakultury, inne niż określone w ust. 1,

z tym że pobrane próbki stanowią dodatkową pulę próbek, w stosunku do ilości próbek określonych w ust. 1.

VII. Mleko

1. Badaniem obejmuje się mleko surowe pochodzące od krów, pobierając co najmniej jedną próbkę na 15 000 ton rocznej produkcji mleka, nie mniej niż 300 próbek, według następującego podziału:
 - 1) 70 % próbek bada się na obecność pozostałości produktów leczniczych, przy czym każdą próbkę bada się na obecność nie mniej niż czterech różnych substancji należących do co najmniej trzech grup wśród grup: A6, B1, B2a oraz B2e;
 - 2) 15 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3;
 - 3) pozostałe 15 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.
2. W razie potrzeby badaniem obejmuje się mleko surowe pochodzące od innych zwierząt, niż wymienione w ust. 1, z tym że pobrane próbki stanowią dodatkową pulę próbek, w stosunku do ilości próbek określonych w ust. 1.

VIII. Jaja

1. Próbkę jaj kurzych pobiera się w gospodarstwie lub w punkcie zbierania jaj. Badaniem obejmuje się jaja kurze, pobierając co najmniej jedną próbkę na 1 000 ton rocznej produkcji jaj, nie mniej niż 200 próbek, według następującego podziału:
 - 1) 70 % próbek bada się na obecność co najmniej jednej substancji z następujących grup: A6, B1 oraz B2b;
 - 2) 30 % próbek kwalifikuje się do badań, w zależności od aktualnych zagrożeń, ale bada się na obecność substancji z grupy B3a.
2. W razie potrzeby badaniem obejmuje się jaja pochodzące od innych gatunków drobiu, niż określone w ust. 1, z tym że pobrane próbki stanowią dodatkową pulę próbek, w stosunku do ilości próbek określonych w ust. 1.

IX. Króliki

Badaniem obejmuje się mięso królików, pobierając co najmniej 10 próbek na 300 ton rocznej krajowej produkcji tego mięsa w poprzednim roku przy pierwszych 3 000 ton produkcji oraz dodatkowo jedną próbkę na każde 300 ton wyprodukowanego ponad 3 000 ton, według następującego podziału:

- 1) grupa A: 30 % próbek:
 - a) 70 % próbek bada się na obecność substancji z grupy A6,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z pozostałych podgrup grupy A;

2) grupa B: 70 % próbek:

- a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
- b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2,
- c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3,
- d) pozostałe 30 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

X. Zwierzęta łowne utrzymywane na fermach

1. Badaniem obejmuje się nie mniej niż 100 zwierząt łownych utrzymywanych na fermach, według następującego podziału:
 - 1) grupa A: 20 %, przy czym nie mniej niż 50 % próbek bada się na obecność substancji z grupy A5 i A6. Pozostałe próbki kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń;
 - 2) grupa B: 70 %:
 - a) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1,
 - b) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2a i B2b,
 - c) 10 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B2c i B2e,
 - d) 30 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3.
2. Pozostałe 10 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

XI. Zwierzęta łowne

Badaniem obejmuje się nie mniej niż 100 zwierząt łownych, w tym dziki, sarny, jelenie, odstrzelonych w kraju w danym roku kalendarzowym. Próbki te bada się na obecność substancji z grupy B3a i B3c.

XII. Miód

Próbki pobiera się na każdym etapie produkcji miodu. Badaniem obejmuje się miód pszczeli, pobierając co najmniej 10 próbek na 300 ton rocznej krajowej produkcji przy pierwszych 3 000 ton produkcji oraz dodatkowo jedną próbkę na każde 300 ton wyprodukowanego ponad 3 000 ton, według następującego podziału:

- 1) 50 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B1 i grupy B2c;
- 2) 40 % próbek bada się na obecność substancji z grupy B3a, B3b i B3c;
- 3) pozostałe 10 % próbek kwalifikuje się do badań w zależności od aktualnych zagrożeń.

XIII. Przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego

Zakres badań, liczbę i rodzaj pobieranych próbek określa się w zależności od aktualnych zagrożeń i wielkości przywozu.

RODZAJE I WIELKOŚCI PRÓBEK POBRANYCH DO BADAŃ

Rodzaj próbki	Wielkość próbki	Gatunki zwierząt	Uwagi
Mocz	150 ml	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate	
Krew (surowica)	30 (15) ml	bydło, świnie, drób, owce, kozy	
Mięśnie	300 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, drób, zwierzęta łowne, króliki	
Wątroba	200 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, drób, zwierzęta łowne, króliki	drób — próbka łączna z gospodarstwa
Nerki	200 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, króliki	
Tkanka tłuszczowa	200 g	bydło, świnie, owce, kozy, koniowate, drób, zwierzęta łowne, króliki	
Woda przeznaczona do pojenia zwierząt	200 ml	bydło, świnie, drób	
Środki żywienia zwierząt	200 g	bydło, świnie, drób, ryby	
Mleko krowie surowe	500 ml		mleko od jednego producenta na antybiotyki — 50 ml
Jaja	12 szt.		na antybiotyki — 5 szt.
Ryby	1 ryba (1 kg)		
Miód	200 g		
Przywożone produkty pochodzenia zwierzęcego	300 g		